

Anotimpuri calde

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Trecut n-avem, întotdeauna azi
E-o graniță abstractă, efemeră,
Te-ascund visând în ochii mei nomazi,
Un anotimp să-mi fii prizonieră.

Rotind în joc cuvintele târzii
Vom aduna între coperti de carte
Secundele-mbrăcate-n fantezii
Chiar dacă-mi ești aproape și departe.

Pe drumul viselor acum renasc
Și te aștept arzând, seară de seară,
De-s singur plâng, ca strugurii în teasc,
Când se transformă-n stropi de primăvară.

- La jumătatea cerului promis
Am încrustat safire și smaralde,
Din praf de stele am croit un vis
Și-aștept, iubite, anotimpuri calde

Să îndulcească gerul timpuriu,
Tulpina grea de flori s-o încălzească,
Rodul iubirii, dulce,-ntr-un târziu,
O să-ți dezmierde gura și-o să crească.

Să guști savoarea fructului oprit
Răscumpărând din Eden o dorință,
Păcat e numai timpul irosit
Când noi suntem o singură ființă.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

Din volumul Din paradisul aproape pierdut -
Editura PIM Iași - 2015